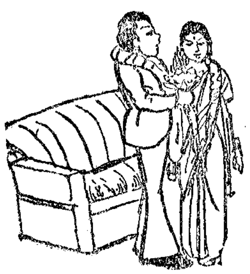

ఒకే గూటి పక్షులు

సుస్మితారమణమూర్తి

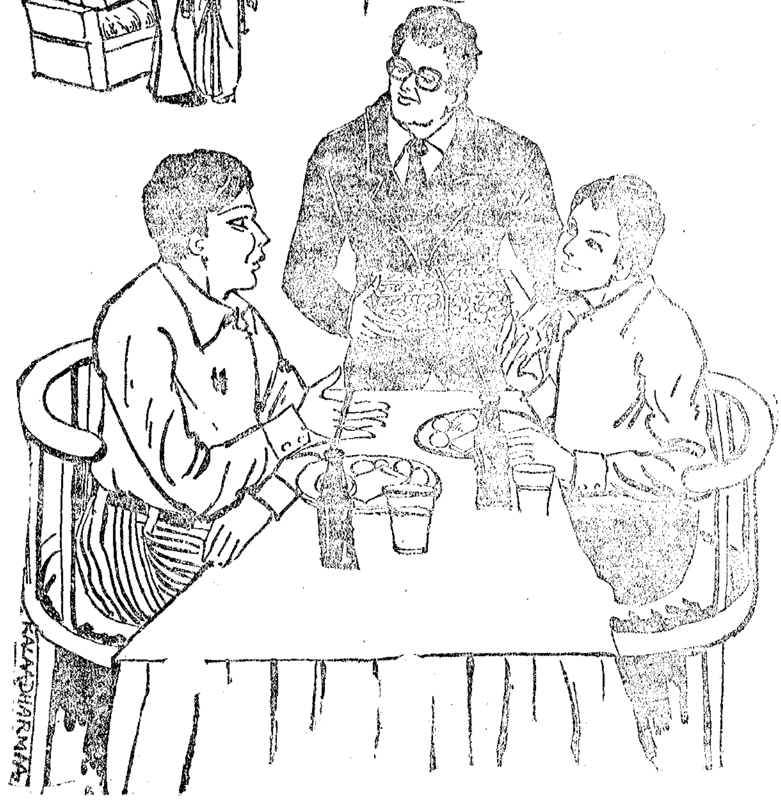

భానుమూర్తి, బోసుబాబు మంచి స్నేహితులు. వారి స్నేహం ఒక్క ఆఫీసుకే పరిమితం కాదు. చదువుకున్న రోజుల్నుంచీ వారు మంచి స్నేహితులు.

ప్రతిరోజూ సాయంత్రం మెయిన్‌రోడ్డు ఈ చివర నుంచి ఆ చివర వరకూ సర్వే చేయడం వారికున్న అలవాటు. ఓ రోజు అలా సర్వేచేస్తూ - సూపర్ బజార్ జంక్షన్‌లో సోడాలు తాగుతూ వచ్చేపోయే జనాన్ని చూడ సాగారు వాళ్ళు.

అంతలో ఆ వేపు పోతూన్న ప్రసాద్ వీళ్ళను చూసి ఆగి, "హల్లో భానూ! ఇంకా ఇక్కడే వున్నావేం? మనోడి పార్టీకి రావటం లేదా?" నవ్వుతూ పలకరించాడు.

పార్టీ విషయమే మరచిపోయిన భాను — 'ఇవేళ సాయంత్రం ఆరున్నర నుంచి ఎనిమిది న్నర వరకు గ్రీన్స్ హోటల్లో మన 'రావు' మారేజి రిసెప్షన్ వుంది కదూ?' స్వగతంలా అనుకుంటూ ఆశ్చర్యపోతూ పార్టీ విషయం గుర్తు తెచ్చుకున్నాడు.

"సూపర్ బజార్‌లో నాకొంచెం పనుంది. అదైంతర్వాత పార్టీకి వస్తాను." అంటూ ప్రసాద్ సూపర్ బజార్లోకి వెళ్ళి పోయాడు.

"ఇంతకీ ఏ'గావ్' పార్టీ ఇస్తున్నాడు..." సందేహంగా అడిగాడు బోసు.

బోసు అలా అడగటంతో [illegible] లేక పోలేదు.

బోసు, భాను ఒకే ఆఫీసులో - ఒకే ఆఫీసరు హయాంలో పనిచేస్తున్నా - ఇద్దరి ఉద్యోగాలు ఒకే కేటగిరీకి చెందినవి మాత్రంకాదు. భాను టెక్నికల్ సూపర్‌వైజర్, బోసు మాత్రం మామూలు గుమాస్తా.

టెక్నికల్ వాళ్ళు— ఆఫీసు గుమస్తాలు — తదితరులు— అంతా ఒకే డిపార్ట్‌మెంట్‌కి చెందినవారైనా—గుమస్తాలకి— మిగతా వాళ్ళకి జీతాలు తక్కువ కావడంవల్ల— టెక్నికల్ సూపర్‌వైజర్లకి—మిగతా టెక్నికల్ స్టాఫ్‌కి జీతాలు ఎక్కువ కావడంవల్ల టెక్నికల్‌వర్గంకి - గుమస్తా వర్గమంటే అదోరకమైన చిన్న చూపు. గుమస్తాలపై ప్రత్యక్షంగా కాక పోయినా పరోక్షంగానైనా ఈ చిన్నచూపు— టెక్నికల్ వాళ్ళకి పోకపోలేదు. వాళ్ళమధ్య ఆఫీసు పరంగా తప్పిస్తే మిగతా విషయాల్లో ఏలాంటి సౌహార్ద్రాలు అంతంత మాత్రమే.

పెళ్ళిళ్ళు విషయంలోగాని- తదితర [illegible]గాని ఈ రెండు వర్గాల్లో ఒకరి నొకరు ఆహ్వానించుకోడం అన్నది పూర్తిగా [illegible] బాగా తక్కువనే చెప్పాలి.

ఈ మధ్య టెక్నికల్ స్టాఫ్ బాగా పెరిగి [illegible]

[illegible] 'గావ్' అని గాని— [illegible] అని గానీ చెప్పడం చాలా కష్టం. ఈ మధ్య [illegible] వాళ్ళు మాత్రం [illegible] "గురువుగారూ! మీరు తప్ప [illegible]" అంటూ ఆహ్వాన [illegible].

[illegible] 'గావ్' అని— [illegible] మాత్రం ఈ రోజు సాయంత్రం గ్రీన్ హోటల్లో వుందని తీరిగా గుర్తు. అందుకనే "ఏ గావ్ పార్టీ ఇస్తున్నాడు?" అంటూ బోసు సందేహంగా భాను నడిగిన [illegible].

"[illegible] కొత్తగా జాయినయిన సూపర్ వైజర్లో పేరు...గో పా ల కృ ష్ణ [illegible]..." అన్నాడు భాను.

"ఎలా వుంటాడతను?..." తనని ఆహ్వానించిన 'గావ్' నెవ్వరో తెలీక [illegible] బోసు.

"ఎంగానూ వెళ్తున్నాంగా...? అక్కడ చూద్దాం పద." అనేసరికి బోసు మౌనం [illegible].

"[illegible] సర్కిల్లో మనవాడే కదా? పద [illegible]!" అంటూ భాను బలవంతం చేసే సరికి బోసు కాదనలేక పోయాడు. అయిదు నిముషాల్లో ఇద్దరూ గ్రీన్ హోటల్లో ప్రవే శించారు. హోటల్లో కరెంట్ లేదు.

పెళ్ళికొడుకుని 'విష్' చేసి— శుభాకాం క్షల్ని తెలుపుదామన్న తలంపుతో ఆవేపు పోబోతున్న బోసుని చేయి పట్టుకుని ఆపి భాను అన్నాడు— "ఈ చీకట్లో అతన్ని ఇబ్బంది పెట్టడం దేనికిరా?... ఇప్పటికే తన చుట్టూ ఎంత మంది మూగి వున్నారో

చూశావా ?... వెళ్ళిపోయే ముందు ఫ్రీగా పలకరించొచ్చులే!'' బోసు భాను మాటల్ని ఖండించలేక పోయాడు. చీకట్లో తడుముకుంటూ వెళ్ళి ఖాళీగా వున్న కుర్చీలలో కూర్చున్నారిద్దరూ.

పది నిముషాల్తర్వాత కరెంటు వచ్చింది.

ట్యూబ్‌లైట్ల కాంతిలో స్పష్టంగా పెళ్ళికొడుకుని చూసిన భాను, 'ఓహో! రావంటే ఈయనా ?' స్వగతంలా అనుకున్నాడు.

''తనకు ఇన్విటేషన్ ఇచ్చింది ఈరావేనా? అతనే ఇతనా ?... వచ్చినప్పుడు పలకరించనే లేదు వెళ్ళిపోయేటప్పుడైనా తప్పకుండా పలకరించాలి...'' అనుకున్నాడు బోసు స్వగతంలో.

తన మట్టుకైగాని—ఎదురుగావున్న వాళ్ళలో గాని గుమస్తా మిత్రులు ఒకరో ఇద్దరో మినహాయిస్తే అంతా టెక్నికల్ వాళ్ళే! కొన్ని ముఖాలు తనకు పూర్తిగా పరిచయం లేనివి, కనీసం ముఖపరిచయమైనా లేనివి, గుడ్డికన్నుకంటే—మెల్లకన్ను నయమన్నట్లు తన కెదురుగా భాను—ఆ ప్రక్క తనకు బాగా తెల్సిన మరో ఇద్దరు సూపర్‌వైజర్లు వుండటంతో కాస్త రిలీఫ్ ఫీలయ్యాడు బోసు.

సర్వారాయుడు స్వీట్—హాట్ ప్లేట్లను అందరికీ అందించసాగాడు.

ఇంకా బోసులో తలెత్తిన అనుమానం వృద్ధిపొందుతూనే వుంది, 'ఈ రావు ఆ రావు కాడేమో ?... ఇతను అతను కాకుంటే ? ... మా బాగా దొరికిపోతాము. పోనీ వెళ్ళిపోతేనో?.. ఇప్పుడు లేచిపోతే ఏం బావుంటుంది... అందరికీ అనుమానం రాదూ ?...'

''ఏమిట్రా, ఆలోచిస్తున్నావ్ ? ఊఁ! లాగించు'' అంటూ భాను స్వీట్ పేకెట్ విప్పసాగాడు.

అయిదు నిముషాల తర్వాత ఒకాయన ప్రెజెంటేషన్ ఆర్టికల్ పట్టుకుని వచ్చి భాను ప్రక్కనున్న కుర్చీల్లో కూర్చున్నాడు.

''హల్లో, చిదంబరం! ప్రెజెంటేషనేమిటి కొన్నారు ?'' అంటూ పేకెట్ వేపు చూడసాగాడు భాను.

ఇతను చిదంబరమా!?...

తను కంట్రిబ్యూషన్ కూడా ఇవ్వలేదే ? నెలాఖరు కదూ ? ఆఫీసు డబ్బులోంచి కొని వుంటారు. జీతాల్నాడు తప్పకుండా తన కంట్రిబ్యూషన్ ఇచ్చేయాలి.

చిదంబరం పేరుమాత్రం తనకు సుపరిచితమే!

ఆ ఫీసుకి సంబంధించిన కాగితాలపై తనెన్నిసార్లు సైన్ చేయలేదు ? మనిషి మాత్రం ఇతనన్నమాట! ...ఏ ండి పార్ట్‌మెంటో ఏమిటో!?...డిపార్ట్‌మెంట్‌కి తనేమీ మరీ కొత్తవాడు కాదు. ఎంతమందో పేర్లు తనకు తెల్సు, అయినా ఏంలాభం ?... ఆ పేర్లుగల మనుషులు ఫలానా—అని తెలియదే! తనతోటి గుమస్తా మిత్రులు తప్ప మిగతా వాళ్ళెవరూ తనకు బాగా తెలీదు. సూపర్‌వైజర్లయినా—గుమస్తాలయినా—మరెవరైనా డిపార్ట్‌మెంట్‌లో కొత్తగా చేరినవారిని అందరికీ పరిచయం చేసే మంచి అలవాటంటూ ఒకటి ఏడ్చిచస్తేగదా ? వీళ్ళ ఫలానా — వాళ్ళ ఫలానా — అని తెలియడానికి! ... ఏవరైనా ఒకసారైనా పరిచయం చేస్తే కదా?... మరోసారి వారితో మాట్లాడ్డాని గాని... పరిచయం పెంపొందించుకోడాని గ్గాని!...

''ఆ రావు— ఈ రావేనా!''...అన్న అనుమానం ఈ మనిషితో తనకు ఇదివరకే పరిచయం వుండి వుంటే ఎందుకు తలెత్తుతుంది?...

బోసు ఆలోచనలలా సాగిపోతున్నాయ్.

''పెళ్ళికొడుకు మన టెక్నికల్ వాడైనా నాకా గురుడితో అసలు పరిచయమే లేదు గురూ! నా సెక్షన్‌కి వచ్చి ఇన్విటేషన్ ఇస్తూంటే మొదట నిజంగా తెల్ల ముఖం వేశాననుకో! ఆశ్చర్యపోతూ మీ రెవరండీ?— అని అడిగితే— తను ఫలానా అని స్వపరిచయం చేసుకున్నాడు. అప్పుడు నేను ఫలానా అని పరిచయం చేసుకున్నాను. అలాగుంది మన డిపార్ట్‌మెంట్ సంగతి! ఒకే గూటి పక్షులమే

సీటు కోసం

వివరన్నారు
తెలుగువాళ్ళకు
'కాంపిటేటివ్ స్పిరిట్'
లేదని ? ...
ఖాళీ అయిన ఒక్కసీటు కోసం
సిటీబస్సులో
ఎంత మంది కుస్తీ పడతారో
ఒక్కసారి చూడండి!

— డాక్టర్ సింగిరెడ్డి తిరుపతిరెడ్డి

అయినా ఒకరి ముఖం మరొకరికి తెలీదు కొందరి పేర్లు కూడా మనకి తెలీవు.'' చిదంబరం నవ్వుతూ చెప్పాడు.

'వాళ్ళలో వాళ్ళకే పరిచయాలు లేవు. కనీసం ముఖ పరిచయాలు కూడా లేవు. అలాంటప్పుడు బోడి నా లాంటి గుమాస్తాగాళ్ళకి వాళ్ళ పరిచయం ఎలా కుదురుతుంది?'... బోసు స్వగతంలా అనుకున్నాడు.

ఓసారి ఏమైందో తెల్సా?— అంటూ భాను కల్పించుకున్నాడు.

''అవి మేము చదువుకుంటున్న రోజులు' అప్పుడు ఎడ్యుకేషన్ టూర్‌లో వున్నాం. ఓ రోజు రాత్రి భోజనం చేయడానికి మంచి హోటల్ కోసం గాలిస్తున్నాం. మంచి హోటలేదీ మేమున్న పరిసరాల్లో కన్పించలేదు. దగ్గర్లో ఎవరిదో ఓ ప్రక్క పెళ్ళి తతంగం— మరోప్రక్క విందు భోజనాలు జరుగుతున్నాయ్.

అప్పుడు మాలో ఎవరికీ మరిక నడిచే ఓపిగ్గాని— శక్తిగాని లేవు. మాలో ఒకడు సీరియస్‌గా అన్నాడు— ''మనమ్ ఇంకెక్కడికి తిరగక్కర్లేదు. ఈ పెళ్ళి మా ఫ్రెండ్‌దే! మరేం ఫర్లేదు. మీరంతా నాతో రండి!'' ఆశ్చర్యపోతూ అందరం వాడితో వెళ్ళి సుష్టుగా విందు భోజనం లాగించేశాం.

ఆ తర్వాత తెల్సింది, మావాడు ట్రిక్ ప్లే చేశాడనీను— అసలు వాళ్ళెవరూ వాడికి తెలీదనీను. ఇంతకీ చెప్పొచ్చేదేమంటే — ఇలాంటి పార్టీలకు కూడా స్టయిల్‌గా కొత్తముఖాలొచ్చి లాగించేసినా ఎవరూ ఏం చేయలేరుకదా ? ఇదెక్కడ జరిగిందో తెల్సా?—బొంబాయిలో.''

భానుమూర్తి కథనంకి అంతా తెరలు తెరలుగా నవ్వుకోసాగారు. బోసుకి ముళ్ళమీద కూర్చున్నట్లుంది.

ఎంతవేగంగా అక్కడ్నుంచి వెళ్ళిపోదామా? —అన్నట్లుంది. ఎంత ఆలోచించినా ఈ రావు తన ఊహకి అందటంలేదు. నిజంగా తనను ఆహ్వానించింది ఈ రావేనా ?...లేకుంటే తన వేపు కూడా చూసి ఎందుకు నవ్వుతున్నాడు? ఆ నవ్వు వంకరనవ్వు కాదుగదా ? ఆ నవ్వు వెనుక భావం 'ఈ శాల్తీ పిలవని పేరంటానికిలా విచ్చేసిందేం ? ఇలా రావడం తన అలవాటేమో ?' అన్నది కాదుగదా ?... పిలిచే వుంటాడు. ఓరావు పిలిచాడు కదా ? అతనే ఇతను. ఆఫీసులో ఏదో బిజీలో వున్నప్పుడు ఓ సారి చూసిన ముఖం అంతిదిగా ఎలాగుర్తుం

ప్రశ్నావళి!

కె. రామలక్ష్మి

పి. ఎస్. బి. — హైదరాబాద్

మీకు దేశంలో వేరే సమస్యల్లేనట్టు అన్యాయం జరిగిపోతోంది బాబోయ్ అనకపోతే—ఐకమత్యంతో సమస్యలు పరిష్కరించుకోవచ్చును కదా. ఈ ఆర్భాటంతో లేని సమస్యలు సృష్టించుకోవడంసబబేనా?

సమస్యలు లేకేనా చక్కెర ధరలూ, కృష్ణా పుష్కరాలూ, ఆత్మహత్యలూ, ఆడదాన్ని అవమానించడాలతో పత్రికలు నింపేస్తున్నారు?! 'అవరే ఇరిందా అంబట్టన్ ఎదుకు' అన్నట్టు ఐకమత్యం మానవత్వం ఉంటే ఒక జాతికి ఇంకొక జాతి తక్కువదన్న సమస్యే ఉండదు కదండీ!

ఎల్. జి. ఆర్ — శంఖవరం

మన ప్రజలు సినిమాలంటే అదేఒక దైవం, అదే ఒకభక్తి, స్నేహం—సినిమాని పూజిస్తున్నారు. యీ పిచ్చి ఎలా పోతుంది!

ఏముంది, వరుసగా మంచి సినిమాలు చూపించడమే!!

ఎం. ఏ ఎస్. — కామారెడ్డి

పెళ్ళికూతురు అత్తవారింటికి వెళ్లేటప్పుడు ఏడుస్తుంది ఎందుకు?

కొత్త వాతావరణం ఎలా ఉంటుందోనని, పాత వాతావరణం వదిలేస్తున్నానని ఆందోళన.

ఆర్ హెచ్. జి — మెదక్

ఆత్మకు, మనస్సుకుగల బేధం ఏమిటి?

ఆత్మ మంచిచెడుల విమర్శలు బేరీజువేయ్యడంలో నిమగ్నమవుతుంటే, మనస్సు కోరికలని సృష్టిస్తూ ఉంటుంది. రెండింటికీ ఎప్పుడూ ఘర్షనే. కాని మనస్సు వోడి ఆత్మ గెలిస్తే మనిషి ఆ పోటిమీ గెలుపే!

మహమ్మద్ రఫీ — గుంటూరు

మనిషికి ఏం కావాలో తెలియక ఇంతగాపరుగులు తీస్తున్న ఈ మనసుని మళ్లించడం ఎలా?

బాధ్యతలు చేస్తున్నపని ఇదే రఫీగారూ! మీరు గుంటూరు చేరారా?!

కృష్ణవేణి — విజయవాడ

ఉందిలేమంచికాలం ముందు ముందునా!అందరూ సుఖపడాలి అంటూ ఆశతో ఎందరెందరో జీవన గమనాన్ని సాగిస్తున్నారే! వాళ్లను నేనుపిచ్చి వాళ్లనే అంటాను.

మిమ్మల్ని వాళ్ళూ అలాగే అనుకుంటారు! వర్తమానం కంటే భవిష్యత్తు మెరుగ్గా ఉండి తీరుతుందన్న ఆశ లేకపోతే మనుషులు వర్తమానం దాటరు. అందుకే భవిష్యత్తు వర్తమానంగా మారిపోతూ ఉంటుంది అందరికీ.

టి. ఆర్. బి — విశాఖపట్నం

మీమీద కార్టూన్ప్రవేశాను. చూసి నవ్వుతారో, ఏడుస్తారో, నన్ను ఏడిపిస్తారో!

ఏదీ, అచ్చయ్యాక కదా!! కార్టూను చూసి ఏడవడానికి నేనేం సెన్స్ ఆఫ్ హ్యూమర్ లేని దాన్ననుకుంటున్నారా?

చంద్రిక, సువర్ణ — ఉండి

ఆత్మరక్షణ కోసం స్త్రీలకి అందుబాటులో కరాటే క్లాసులు నిర్వహిస్తే బాగుంటుంది.

ప్రస్తుతం చాలా కాలేజీలలో యీ క్లాసులు నిర్వహిస్తున్నారు. కాని ఏం లాభం. ఇది అక్కరకు రాని విద్యగా రాణించకూడదు. ఏ బస్సు స్టాండులోనో అవసరం అయితే ఒ కరాటేకట్ పడేయాలి. గుడ్లు నీళ్లు కార్చుకుని పారిపోకూడదు. మన పిల్లలు ఫాషన్కోసం అన్నీ నేరుస్తారు. అదే వచ్చిన చిక్కు.

జి. ఎస్. — విజయనగరం

రామలక్ష్మిగారూ, మీ ఆడవాళ్లలో తొంభయి శాతం చేతికి గోళ్లు పెంచుతారు. అందం కోసమా? ఆత్మరక్షణ కోసమా?

అందం కోసమే. ఆత్మరక్షణకీరోజుల్లో గోళ్ల పనికి రావు. గొడ్డళ్లు కావాలి. నా స్నేహితురాలి కూతురు చక్కనిచిన్ని గొలుసులో గో పెద్ద పిన్ వేస్కకు తిరుగుతుంది. అసహ్యంగా ఏమిటది అని అడిగితే, ఆంటీ! బస్సుల్లో తిరిగే మాకిది చాలా అవసరం. ఎవడైనా ఫన్నీగా బిహేవ్ చేస్తే, మరీ దగ్గరగాజరిగితే 'కసక్' అంది పిన్నుతెర్చిచూపిస్తూ. యీ కాలం పిల్లలు తెలివి మీరారు!

టి. ఎస్. — కొత్తగూడెం

కన్నీళ్లతో పోయిన మనిషి తిరిగి రాడని తెలిసే ఆ మనిషి కోసం కన్నీరు కారుస్తారెందుకు?

అదే మనం ఇవ్వగల చివరి కానుక కనుక.

వి. కె. — పాలమూరు

లౌక్యం అంటే ఏమిటి?

మీకు కావలసింది ఎదుటి వాళ్లచేత చెప్పించి చేయించకల్గడం. ఏ రాయేనా దొరికేదాకా వెంటబడతున్న కుక్కని "మా మంచి కుక్క కదూ" అంటూ ముద్దు చేయకల్గడం కూడా డిప్లమసీ అనవచ్చు.

ఎం. బి. ఆర్. — బైపల్లి

జీవితంలో మనిషికి ఆనందప్రదమైనరోజు ఏది?

తన కోరికలు తీరిన రోజు, తను గెలిచిన రోజు తన మాట చెల్లిన రోజు. అంతా 'తన' సంతృప్తి మీదే ఆధారపడి ఉంటుంది.

యు. యు. — ఎమ్మిగనూరు

జీవించడం కూడా ఒక కళ అంటాను.

నిజమే. అసంతృప్తితో తీరని కోరికలతో మనశ్శాంతికి దూరం అయ్యి జీవించడంకంటే, తృప్తిగా ఉన్నదానిలో హాయిగా ఉంటూ జీవించడం కళే చాలా కష్టసాధ్యం.

టుంది? ఉండడంకష్టం! ఈ గుమడి ముఖం ఇప్పుడింతదిగా చూశానుగనక్క ఇకమీదుట బాగా గుర్తుంటుంది.

బోసు అలా ఆలోచనలతో తర్జన భర్జన ఐపోతున్నా భానుమూర్తి మాత్రం సీరియస్‌గా హస్యాయణంలో మునిగిపోయాడు.

తనసుతను ఎంత సమర్ధించుకుంటున్నా నిజానికి భానులా బోసు ఫ్రీగా వుండలేక పోతున్నాడు.

పెళ్లికొడుకు విషయంలో తన ఆలోచనలు ఓ కొలిక్కి ఇంకా రావటంలేదు.

'ఎందుకొచ్చిన తలనొప్పి? ఇక్కడ్నుంచి పోతేపోలా?' స్వగతంలా అనుకుంటూ లేచి నిల్చున్నాడు తను.

"ఓ ఫ్రెండ్ నా గురించి వెయిట్

ఒకేగూటి పక్షులు

చేస్తున్నాడ్రా ఈ టైంకి. అర్జంటుగా వేనింటికిపోవాలి" భానుతో చెప్పాడు బోసు.

"ఐతేపద! నేనూ వచ్చేస్తా!" అంటూ భాను కూడా లేచాడు.

అప్పుడే వచ్చిన ఓ డజనుమంది పెళ్ళికొడుక్కి— పెళ్ళికూతురికి శుభాకాంక్షలు తెలియజేస్తూ గుంపుగా నిల్చున్నారు. ఆ సమయంలో బోసు నెమ్మదిగా బుర్రదించుకుని బయటకు వచ్చేశాడు.

ఆ తర్వాత భాను కూడా బయటకు వచ్చాడు.

అంతలో హోటల్లోకి పోబోతూ భానుమూర్తివేపు వెనక్కి తిరిగి చూసి, "హల్లో భానూ!" అంటూ ఒకతను భానుమూర్తిని పలకరిస్తూ దగ్గరకు వచ్చాడు.

"హల్లో రావ్!" అంటూ భాను కూడా పలకరించాడు.

"సెలవులో వున్నాను కదా? మళ్లీ మళ్లీ కల్సుకోడానికి వీలుపడదు. పెళ్ళికి మాత్రం తప్పకుండా రావాలి సుమా!" నవ్వుతూ చెప్పాడు రావు.

ఆ రావు ముఖంలోకి పరిశీలనగా చూడసాగాడు బోసు.

"ఏమిట్రా, అలా చూస్తున్నావ్!?... ఇతను కూడా మన డిపార్ట్మెంటే! ఆఫ్ కోర్స్! మా జాతి పక్షనుకో! క్రిందటి నెల్లోనే జాయినయ్యాడు" అంటూ భాను వాళ్ళిద్దరికీ పరిచయం చేశాడు.

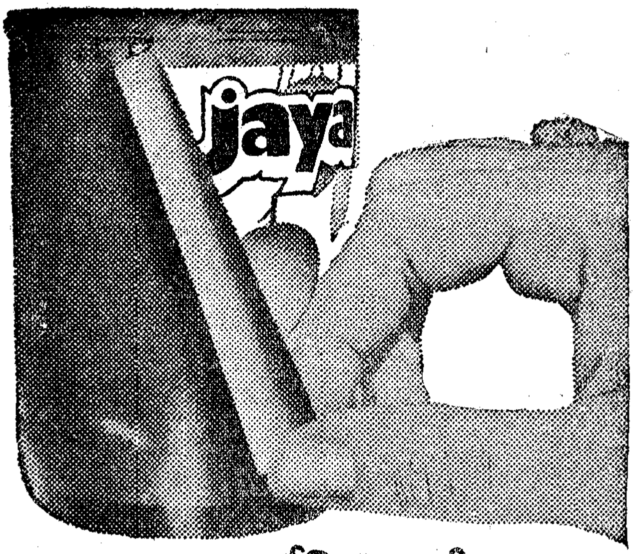

లేబిల్ చింపేయండి ఇంట్లోపెట్టిన ఊరగాయ అనే అనుకుంటారు.

ఔను మరి ఎందుకనుకోరు ? ఇంట్లో పెట్టుకున్న ఊరగాయలకుండే సహజ సువాసన, రుచి జయ ఊరగాయలకే ఉన్నాయి.
కారణం ఏమిటో తెలుసా? జయఊరగాయలు మాత్రమే సాంప్రదాయంగా ఇంట్లో పెట్టు కున్నట్టు చేతితోనే తయారు చేయబడ్డాయి. ఇందులో రెండు రకాల కారప్పొడి కలసి వుంది. ఒక పొడి రంగునిస్తే మరో పొడి ఘాటైన రుచి నిస్తుంది. అంతేగాక ఇతర దినుసులు కూడా సరియైన పాళ్ళలో నైపుణ్యము, అనురాగము మేళవించి కలిపేరు.

అందరికీ వచ్చే జయ - అందరూ మెచ్చే ధర 500 గ్రాముల మామిడికాయ పచ్చడి సీసా రు. 9-75* మాత్రమే. 1 కిలో పెద్ద సీసా రు. 14-75* ఆదాకు అసలు పేరు జయ. ఆవకాయ, నిమ్మకాయ, వెల్లుల్లి, పచ్చిమిరప, కొబ్బరి, కలగలుపు కూర గాయలు, మామిడి క్రొత్త రకాలకు పెట్టింది పేరు జయ!

jaya
PICKLES
జయ ఊరగాయలు

తొలిపలుకు ఎంత రసవత్తరంగా ఉంటుందో అంత రుచికరంగా ఉంటుంది జయ

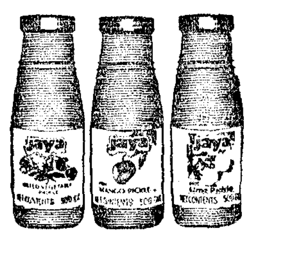

* అమలులోవున్న ప్రకారము స్థానిక, పన్నులు అదనము.

ASSOCIATED/324-1

తయారు చేయువారు :
సాన్‌జూన్ సైన్స్‌ఫుడ్స్ & గూడ్సు (ఇండియా), 1-10-72/6, బేగంపేట, మెయిన్‌రోడ్, హైదరాబాద్-500 016.
ప్రాతినిధ్యము లేనిచోట్ల పట్టణాలవారిగా డిస్ట్రిబ్యూటర్లు కావలెను*

ఒకేగూటి పక్షులు

"గురువుగారూ! మీరు కూడా రావాలి నా పెళ్ళికి. మరచిపోకూడదు సుమా!" నవ్వుతూ చెప్పాడు రావు బోసుతో. అలాగే నన్నట్టు తలూపాడు బోసు.

ఈరావ్‌ని తనెక్కడో చూసినట్టుగుర్తు! ఎక్కడ చూసుంటాను చెప్మా?... ఆఁ!... ఈ రావ్ తప్పకుండా ఆ రావే! గురువుగారూ! మీరు తప్పకుండా రావాలి నా పెళ్ళికి— అంటూ ఇన్విటేషన్ ఇచ్చింది ఈ రావే! ఆఁ! ఈ రావు పెళ్ళి సెక్కులిలో అనుకుంటాను, ఇన్విటేషన్‌లోఅలానే వున్నట్టు బాగా గుర్తు. అంటే!?... మేడమీదున్న రావ్ ఎవరో తనకు తెలీనే తెలీదన్నమాట!?... ఓఁహ్! ఎలాంటి పరిస్థితిలో చిక్కుకు పోయాను!?...ఎనీ హౌవ్ గవ్‌చిప్‌గా బయట పడ్డాను. పెళ్ళి రిసిప్షన్ తాలూకు తేదీలలో బాగా కన్‌ఫ్యూజై పోయాను. ఎందుకైనా మంచిది, ఈ రావ్ పెళ్ళి గురించి నేర్పుగా ప్రశ్నించి చూద్దాం. తన సందేహం కూడా తీరిపోతుంది.

"రావ్‌గారూ! మరి సెక్కులిలో పెట్టే శారేంటండీ, మీ పెళ్ళి? పెళ్ళికి రావడం కొంచెం కష్టమే అనుకోండి! అయినా రావడానికి సాధ్యమైనంతవరకు ప్రయత్నిస్తాను" బోసు రావ్ ముఖంలోకి చూస్తూ అన్నాడు.

బోసు మాటలకు రావ్ నవ్వేస్తూ అన్నాడు— "మీరు భలేవారండీ! జోక్సు మా బాగావేస్తారే!?..నా పెళ్ళి సెక్కులిలో కాదండీ! ఈఊర్లోనేనండీ! ఆఁ!... సెక్కులిలో పెళ్ళి మన వెంకట్రావుదండీ! క్రిందటి వారంలోనే తన పెళ్ళి అయిపోయింది. ఇవ్వేళ అప్సరాలో పార్టీ కూడా ఇస్తున్నాడు. మన గోపాలరావ్‌కి ఓమారు ముఖం చూపించేసి ఆ తర్వాత అప్సరాకి వెళ్ళాలి. పిలిచింతర్వాత వెళ్ళకపోతే బాఁవుండదు కదా? పెళ్ళికి రావడం మరచి పోకండి" అంటూ ఆ రావ్ హోటల్లోకి వెళ్ళిపోయాడు.

బోసు అదోలా ఫీలయ్యాడు — విషయం బుర్రకెక్కేసరికి. 'టచ్! ఇకమీదట బాగా పరిచయం వున్నవాళ్ళ పెళ్ళిళ్ళకే వెళ్ళడం మంచిది. లేకుంటే ఇలానే బాధపడ్డం, దొరికి పోవడఁవూను' స్వగతంలా అనుకుంటూ పెళ్ళిళ్ళ విషయంలో గట్టిగా ఓ నిర్ణయం తీసుకున్నాడు బోసు.